

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 10ης Σεπτεμβρίου 1996 *

Στην υπόθεση C-61/94,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Jörn Sack, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από τον Bernd Kloke, Oberregierungsrat στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, D-53107 Βόνη, επικουρούμενο από τον Dietrich Ehle, δικηγόρο Κολωνίας,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιτρέποντας την εισαγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων στο πλαίσιο του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης, μολονότι η δασμολογητέα αξία τους ήταν κατώτερη των ελαχίστων τιμών που ορίζονται σύμφωνα με τον διεθνή διακανονισμό στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων, ο οποίος εγκρίθηκε εκ μέρους της Κοινότητας με την απόφαση 80/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1979, περί συνάψεως των πολυμερών συμφωνιών που προκύπτουν από τις εμπορικές διαπραγματεύσεις 1973-1979 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/019, σ. 3), και παραλείποντας με τον τρόπο αυτό να λάβει υπόψη της, πρώτον, την κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος Ι και το άρθρο 6, στοιχείο α', των παραρτημάτων ΙΙ και ΙΙΙ του διακανονισμού υποχρέωση συνεργασίας, ακολούθως την κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, των ανωτέρω τριών παραρτημάτων υποχρέωση, τέλος δε τα άρθρα 5 έως 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1999/85 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1985, για το

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης (ΕΕ L 188 του 1985, σ. 1), άρθρα τα οποία αφορούν τις οικονομικές προϋποθέσεις σχετικά με τη χορήγηση της αδειάς του τελωνειακού καθεστώτος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (εισηγητή) και G. Hirsch, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann και J. L. Murray, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο

γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κυρία υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 5ης Ιουλίου 1995,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 7ης Μαΐου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Φεβρουαρίου 1994, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιτρέποντας

την εισαγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων στο πλαίσιο του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης, μολονότι η δασμολογητέα αξία τους ήταν κατώτερη των ελαχίστων τιμών που ορίζονται σύμφωνα με τον διεθνή διακανονισμό στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων, ο οποίος εγκρίθηκε εκ μέρους της Κοινότητας με την απόφαση 80/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1979, περί συνάψεως των πολυμερών συμφωνιών που προκύπτουν από τις εμπορικές διαπραγματεύσεις 1973-1979 (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/019, σ. 3, στο εξής: διακανονισμός), και παραλείποντας με τον τρόπο αυτό να λάβει υπόψη της, πρώτον, την κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος Ι και το άρθρο 6, στοιχείο α', των παραρτημάτων ΙΙ και ΙΙΙ του διακανονισμού υποχρέωση συνεργασίας, ακολούθως την κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, των ανωτέρω τριών παραρτημάτων υποχρέωση, τέλος δε τα άρθρα 5 έως 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1999/85 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1985, για το καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης (ΕΕ L 188 του 1985, σ. 1), άρθρα τα οποία αφορούν τις οικονομικές προϋποθέσεις σχετικά με τη χορήγηση της αδείας του τελωνειακού καθεστώτος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

- 2 Με την απόφαση 80/271/ΕΟΚ, η Κοινότητα ενέκρινε σειρά πολυμερών συμφωνιών που συνήφθησαν στα πλαίσια της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ) κατ' εφαρμογήν της δηλώσεως των υπουργών που υιοθετήθηκε στο Τόκιο στις 14 Σεπτεμβρίου 1973 και, ιδίως, έναν διακανονισμό στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων.
- 3 Το άρθρο 1 αυτού ορίζει ότι ο διακανονισμός αποσκοπεί στην πραγματοποίηση της επεκτάσεως και της όσο το δυνατόν ευρύτερης ελευθερώσεως του διεθνούς εμπορίου των γαλακτοκομικών προϊόντων υπό όσο το δυνατόν σταθερότερες συνθήκες αγοράς, βάσει αμοιβαίων πλεονεκτημάτων μεταξύ των χωρών εξαγωγής και εισαγωγής, καθώς και στην προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως των αναπτυσσομένων χωρών.
- 4 Ο διακανονισμός εφαρμόζεται στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων, καλύπτοντας κυρίως τα ακόλουθα προϊόντα: γάλα και κρέμα γάλακτος, νωπά ή διατηρημένα, συμπυκνωμένα ή περιέχοντα ζάχαρη, βούτυρο, τυριά και πεπηγμένο για τυρί γάλα, τυρίνες (άρθρο ΙΙ).
- 5 Ο διακανονισμός καθορίζει τις γενικές υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών και συνεργασίας μεταξύ των συμμετεχόντων (άρθρα ΙΙΙ και ΙV), καθώς και παροχής βοήθειας προς τις αναπτυσσόμενες χώρες (άρθρο V). Εγκαθιδρύει

Διεθνές Συμβούλιο Γαλακτοκομικών Προϊόντων, αποτελούμενο από αντιπροσώπους όλων των συμμετεχόντων στον διακανονισμό, με την εκτέλεση του οποίου είναι επιφορτισμένο (άρθρο VII).

6. Ειδικές διατάξεις αποτελούν αντικείμενο τριών πρωτοκόλλων που προσαρτώνται ως παραρτήματα στον διακανονισμό και αφορούν αντίστοιχα ορισμένα γάλατα σε σκόνη (παράρτημα I), τις λιπαρές ουσίες γάλακτος (παράρτημα II) και ορισμένα τυριά (παράρτημα III). Τα προσαρτημένα στον διακανονισμό πρωτόκολλα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος αυτού και δεσμεύουν τα συμβαλλόμενα μέρη, τα οποία μπορούν κατά την αποδοχή της συμφωνίας να διατυπώσουν επιφύλαξη υποκειμένη στην έγκριση των συμμετεχόντων.
7. Τα τρία προσαρτημένα πρωτόκολλα, οι διατάξεις των οποίων είναι σχεδόν πανομοιότυπες, επιβάλλουν κυρίως υποχρεώσεις ως προς την τήρηση των ελαχίστων τιμών κατά την εξαγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων:
- για κάθε συμμετέχοντα, τα πρωτόκολλα εφαρμόζονται επί των εξαγωγών των προϊόντων «τα οποία παρασκευάζονται ή ανασυσκευάζονται στο τελωνειακό έδαφός του» (άρθρο 3, παράγραφος 7, του παραρτήματος I και άρθρο 3, παράγραφος 6, των παραρτημάτων II και III).
  - οι συμμετέχοντες αναλαμβάνουν την υποχρέωση να θεσπίσουν τις αναγκαίες διατάξεις ώστε οι τιμές κατά την εξαγωγή των προϊόντων τα οποία επελέγησαν ως προϊόντα οδηγού να μην είναι κατώτερες των καθορισθεισών με τα επιμέρους πρωτόκολλα ελαχίστων τιμών ή των ελαχίστων τιμών που αναπροσαρμόστηκαν μεταγενέστερα από τη συσταθείσα δύναμη του διακανονισμού επιτροπή για την εκτέλεση του πρωτοκόλλου, ενόψει των αποτελεσμάτων της εφαρμογής του διακανονισμού και της εξελίξεως της κατάστασης της διεθνούς αγοράς (άρθρο 3 κάθε παραρτήματος).
  - οσάκις εισάγουν τα διαλαμβανόμενα σε ένα από τα πρωτόκολλα προϊόντα, οι συμμετέχοντες αναλαμβάνουν ειδικότερα την υποχρέωση να συνεργάζονται για την πραγμάτωση του στόχου του πρωτοκόλλου σε θέματα ελαχίστων τιμών και να μεριμνούν, στο μέτρο του δυνατού, ώστε τα εν λόγω προϊόντα να μην εισάγονται σε τιμές χαμηλότερες από την προσήκουσα δασμολογητέα αξία τους, η οποία αντιστοιχεί στις προκαθορισμένες ελάχιστες τιμές· αναλαμβάνουν επίσης την υποχρέωση να εξετάζουν ευμενώς τις προτάσεις που αποβλέπουν στην εφαρμογή καταλλήλων διορθωτικών μέτρων, εφόσον οι εισαγωγές που πραγματοποιούνται σε τιμές ασυμβίβαστες

προς τις ελάχιστες τιμές θέτουν σε κίνδυνο την εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου (άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία α' και γ', του παραρτήματος I και άρθρο 6, στοιχεία α' και γ', των παραρτημάτων II και III).

- 8 Ο διακανονισμός τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1980 για τους συμμετέχοντες που τον είχαν εγκρίνει προηγουμένως. Για όσους τον ενέκριναν μετά την ημερομηνία αυτή, άρχισε να ισχύει από την αποδοχή του. Η τριετής αρχικά διάρκεια ισχύος του παρατείνεται σιωπηρώς για διαδοχικές περιόδους τριών ετών, πλην αντίθετης αποφάσεως του Διεθνούς Συμβουλίου Γαλακτοκομικών Προϊόντων. Όταν η Κοινότητα κατέστη συμβαλλόμενο μέρος του διακανονισμού δεν διατύπωσε επιφυλάξεις.
- 9 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, το 1990 η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν τηρούσαν τον διακανονισμό καθόσον χορηγούσαν άδειες ενεργητικής τελειοποίησης για εισαγόμενα από τρίτες χώρες γαλακτοκομικά προϊόντα, η δασμολογητέα αξία των οποίων ήταν κατώτερη των επιβληθεισών με τον διακανονισμό ελαχίστων τιμών. Με τηλετύπημα της 8ης Νοεμβρίου 1990, η Επιτροπή κάλεσε τα οικεία κράτη μέλη να ανακαλέσουν τις χορηγηθείσες υπό τις περιστάσεις αυτές άδειες. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αρνήθηκε να το πράξει, επικαλούμενη κυρίως ότι τα υπαχθέντα στο καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης εμπορεύματα δεν εμπλέκονταν στο εμπορικό κύκλωμα, ότι τα παραγόμενα προϊόντα επανεξάγονταν προς τρίτες χώρες που δεν ήταν κατ' ανάγκη συμβαλλόμενα μέρη στον διακανονισμό και ότι, γενικότερα, ο διακανονισμός δεν εφαρμοζόταν επί των εργασιών που πραγματοποιούνταν στο πλαίσιο του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποίησης.
- 10 Με έγγραφο οχλήσεως της 26ης Μαρτίου 1991, το οποίο απηύθυνε στη Γερμανική Κυβέρνηση, η Επιτροπή απέρριψε την ερμηνεία αυτή. Κατά την άποψη της Επιτροπής, ο διακανονισμός κάλυπτε κάθε εισαγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων τιμών, ακόμη και στο πλαίσιο του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποίησης. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι τα άρθρα 5 έως 8 του κανονισμού 1999/85 δεν επέτρεπαν τη χορήγηση αδειών για την υπαγωγή στο καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης εμπορευμάτων δασμολογητέας αξίας κατώτερης των ελαχίστων τιμών που προσδιόριζε ο διακανονισμός. Επίσης, μια τέτοια πρακτική ενείχε τον κίνδυνο να οδηγήσει, αν στη συνέχεια τα εν λόγω εμπορεύματα ετίθεντο σε ελεύθερη κυκλοφορία, σε φορολογική επιβάρυνση με βάση δασμολογητέα αξία ασυμβίβαστη προς τον διακανονισμό.

- 11 Η Γερμανική Κυβέρνηση απέρριψε τις αιτιάσεις της Επιτροπής. Με την από 8 Μαΐου 1991 απάντησή της, υπενθύμισε ότι για το συγκεκριμένο αυτό ζήτημα ερμηνείας του διακανονισμού είχε προσφύγει στην ειδική επιτροπή που όρισε το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 113 της Συνθήκης ΕΚ (στο εξής: επιτροπή του άρθρου 113). Εν αναμονή ομόφωνης αποφάσεως της επιτροπής, ουδείς λόγος δικαιολογούσε την εξάρτηση της αποδοχής των προορισμένων για ενεργητική τελειοποίηση γαλακτοκομικών προϊόντων από διαπιστώσεις αφορώσες την αξία του προϊόντος.
- 12 Η Επιτροπή απηύθυνε στις 3 Φεβρουαρίου 1993 στη Γερμανική Κυβέρνηση αιτιολογημένη γνώμη δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης, επαναλαμβάνοντας στο σύνολό τους τις αιτιάσεις της. Με έγγραφο της 27ης Απριλίου 1993, η Γερμανική Κυβέρνηση απέρριψε εκ νέου τις αιτιάσεις αυτές. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την παρούσα προσφυγή.

Επί του παραδεκτού

- 13 Μολονότι η Γερμανική Κυβέρνηση δεν προβάλλει ρητώς ένσταση απαραδέκτου, πάντως, με το υπόμνημά της αντικρούσεως παρατηρεί ότι η Επιτροπή όφειλε, προτού ασκήσει την προσφυγή της, να αναμείνει το πόρισμα της επιτροπής του άρθρου 113. Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, η εν λόγω επιτροπή συνεστήθη ακριβώς προκειμένου να εγκύπτει επί του ζητήματος της ερμηνείας και εφαρμογής των διεθνών συμφωνιών και να καθορίζει κοινή στάση της Κοινότητας επί του σημείου αυτού. Ενόσω η επιτροπή δεν παρείχε τη συναίνεσή της, η Επιτροπή δεν μπορούσε να ασκήσει κατά κράτους μέλους προσφυγή λόγω παραβάσεως, συνισταμένης στη φερόμενη παραβίαση εκ μέρους του διεθνούς συμφωνίας.
- 14 Πάντως, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η παρατήρηση της Γερμανικής Κυβερνήσεως είναι αβάσιμη. Όπως προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 113, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, η επιτροπή του άρθρου 113 έχει ως αποστολή της να επικουρεί την Επιτροπή κατά τη διαπραγμάτευση των δασμολογικών και εμπορικών συμφωνιών. Ο ρόλος της είναι αμιγώς γνωμοδοτικός.

- 15 Σύμφωνα με το άρθρο 155 της Συνθήκης ΕΚ, στην Επιτροπή εναπόκειται να μεριμνά για την εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης και, συνακόλουθα, για την τήρηση διεθνούς συμφωνίας, συναπτομένης από την Κοινότητα, δεσμεύουσας, δυνάμει του άρθρου 228 της Συνθήκης, εαυτήν και τα κράτη μέλη. Η ορθή εκπλήρωση της εν λόγω αποστολής εκ μέρους της Επιτροπής προϋποθέτει ότι δεν παρεμποδίζεται η άσκηση της κατά το άρθρο 169 της Συνθήκης εξουσίας της, η οποία της επιτρέπει να προσφεύγει στο Δικαστήριο σε περίπτωση παραβάσεως εκ μέρους κράτους μέλους των υποχρεώσεων που αυτό υπέχει από τη συμφωνία. Επομένως, η προσφυγή της Επιτροπής στο Δικαστήριο δεν μπορεί να εξαρτάται από τα πορίσματα διαβουλεύσεων στους κόλπους της επιτροπής του άρθρου 113 και κατά μείζονα λόγο από το ζήτημα αν η μεταξύ των κρατών μελών συναίνεση επί της ερμηνείας των αναληφθεισών από την Κοινότητα στα πλαίσια της επίδικης διεθνούς συμφωνίας δεσμεύσεων εκφράστηκε προηγουμένως εντός της επιτροπής.
- 16 Κατά τα λοιπά, πρέπει να υπομνηστεί ότι εναπόκειται στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του να ερμηνεύει τις συναπτόμενες από την Κοινότητα συμφωνίες, να διασφαλίζει την ενιαία εφαρμογή τους εντός αυτής (απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 1982 στην υπόθεση 104/81, Kupferberg, Συλλογή 1982, σ. 3641, σκέψη 14).

Επί της ουσίας

Επί της πρώτης και τρίτης αιτιάσεως

- 17 Με την πρώτη και τρίτη αιτίαση, η εξέταση των οποίων πρέπει να προταχθεί, η Επιτροπή προσάπτει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αφενός, ότι δεν τήρησε τις διατάξεις του διακανονισμού, δυνάμει των οποίων οι συμμετέχοντες αναλαμβάνουν την υποχρέωση να μεριμνούν, στο μέτρο του δυνατού, ώστε τα επίδικα γαλακτοκομικά προϊόντα να μην εισάγονται σε τιμές κατώτερες της προσηήκουσας δασμολογητέας αξίας, η οποία αντιστοιχεί στις προκαθορισμένες ελάχιστες τιμές και, αφετέρου, ότι παραβίασε την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση σχετικά με το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποιήσεως.

Επί της πρώτης αιτιάσεως

- 18 Προς στήριξη της αιτιάσεως αυτής, η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι ο διακανονισμός εφαρμόζεται επί όλων των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των εμπορευμάτων που εισάγονται και τίθενται εντός της Κοινότητας υπό το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης, καθώς και των εξαγομένων ή επανεξαγομένων μετά από πράξη τελειοποίησης εμπορευμάτων.
- 19 Αντίθετα, η Γερμανική Κυβέρνηση διατείνεται ότι τα εισαγόμενα στην Κοινότητα και τιθέμενα υπό το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης εμπορεύματα, καθώς και όσα εξάγονται ή επανεξάγονται μετά από πράξη ενεργητικής τελειοποίησης, δεν εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διακανονισμού, δεδομένου ότι δεν μπορούν να θεωρηθούν ως «εισαγόμενα» ή «εξαγόμενα» κατά την έννοια του διακανονισμού.
- 20 Επί του σημείου αυτού, η ερμηνεία της Γερμανικής Κυβέρνησεως είναι απορριπτέα.
- 21 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 7, του παραρτήματος I και κατά το άρθρο 3, παράγραφος 6, των παραρτημάτων II και III, κάθε πρωτόκολλο εφαρμόζεται «κατά τις εξαγωγές των προϊόντων, όπως περιγράφονται στο άρθρο του παρόντος πρωτοκόλλου, τα οποία παρασκευάζονται ή ανασυσκευάζονται στο τελωνειακό έδαφος του». Κανένα από τα προσαρτημένα τρία πρωτόκολλα δεν θέτει περιορισμούς ως προς το πεδίο εφαρμογής του διακανονισμού οσάκις πρόκειται για εξαγόμενα από το τελωνειακό έδαφος ενός συμμετέχοντος προϊόντα μετά από πράξη ενεργητικής τελειοποίησης.
- 22 Ο διακανονισμός επιβάλλει στις χώρες εξαγωγής υποχρεώσεις οι οποίες δεν συνεπάγονται περαιτέρω περιορισμούς για τα εισαγόμενα προϊόντα που τίθενται υπό το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης.

- 23 Ο διακανονισμός προβλέπει παρεκκλίσεις από τις υποχρεώσεις όσον αφορά τη δέσμευση περί τηρήσεως των καθορισθεισών βάσει της συμφωνίας ελαχίστων τιμών. Οι παρεκκλίσεις όμως αυτές δεν αφορούν τα εμπορεύματα που τίθενται υπό το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποιήσεως στο τελωνειακό έδαφος συμβαλλομένου μέρους.
- 24 Εκτός των ρητώς μνημονευομένων εξαιρέσεων, ο διακανονισμός δεν προβλέπει άλλες παρεκκλίσεις πέραν των όσων χορηγεί, κατόπιν αιτήσεως ενός συμμετέχοντος και σύμφωνα προς το άρθρο 7 των παραρτημάτων, η επιφορτισμένη με το έργο της εφαρμογής του εν λόγω διακανονισμού επιτροπή. Απαντώντας σε ερώτηση του Δικαστηρίου, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η Κοινότητα δεν είχε ζητήσει καμία παρέκκλιση.
- 25 Η άποψη της Γερμανικής Κυβερνήσεως, ότι τα εμπορεύματα που τίθενται υπό καθεστώς ενεργητικής τελειοποιήσεως εντός της Κοινότητας δεν μπορούν να λογίζονται ως «εισαγόμενα» ή «εξαγόμενα», δεν επιβεβαιώνεται ούτε από την ίδια την κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.
- 26 Ακόμη και κατά το κοινοτικό δίκαιο, όπως προκύπτει σαφώς από το άρθρο 1, παράγραφος 3, του κανονισμού 1999/85, τα μη κοινοτικά εμπορεύματα, τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο διατυπώσεων υπαγωγής τους υπό το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποιήσεως, λογίζονται ως εμπορεύματα «εισαγωγής». Όσον αφορά τα παράγωγα προϊόντα που προκύπτουν από πράξεις τελειοποιήσεως, πρόκειται είτε για «επανεξαγόμενα» είτε για «εξαγόμενα» (άρθρο 2 του κανονισμού 1999/85), οσάκις προέρχονται από ισοδύναμα εμπορεύματα.
- 27 Τέλος, σε αντίθεση προς τα όσα υποστηρίζει η Γερμανική Κυβέρνηση, ναι μεν, στα πλαίσια του αποκαλούμενου συστήματος «της αναστολής», τα εισαγόμενα εμπορεύματα δεν υπόκεινται σε εισαγωγικούς δασμούς, πλην όμως δεν παύουν να εισέρχονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Επί πλέον, στα πλαίσια του συστήματος της επιστροφής των δασμών, το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποιήσεως εφαρμόζεται επί εμπορευμάτων που έχουν ήδη θεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας.

- 28 Δεύτερον, προς στήριξη της πρώτης αιτιάσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αναληφθείσα υποχρέωση τηρήσεως των ελαχίστων τιμών που ορίζονται σύμφωνα με τον διακανονισμό ισχύει τόσο για τις εισαγωγές όσο και για τις εξαγωγές των συμμετεχουσών χωρών. Πάντως, δέχεται ότι, σε αντίθεση προς το άρθρο 3, το άρθρο 6 των παραρτημάτων δεν επιβάλλει απόλυτη υποχρέωση. Ο μετριασμός της υποχρέωσης τηρήσεως των ελαχίστων τιμών κατά την εισαγωγή εξηγείται από το γεγονός ότι κάποιος από τους συμμετέχοντες στον διακανονισμό δεν είναι πάντοτε σε θέση να απαγορεύσει την εισαγωγή σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων. Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση το κοινοτικό δίκαιο παρέχει στα κράτη μέλη τα μέσα εναντιώσεώς τους προς μια τέτοια εισαγωγή.
- 29 Η Γερμανική Κυβέρνηση αμφισβητεί την εν λόγω ερμηνεία. Υποστηρίζει ότι ο διακανονισμός δεν θέτει καμιά νομική υποχρέωση τηρήσεως των ελαχίστων τιμών κατά την εισαγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων. Το άρθρο 6 των παραρτημάτων προβλέπει μόνο μια υποχρέωση συνεργασίας επί εθελουσίας και όχι υποχρεωτικής βάσεως.
- 30 Για την ερμηνεία της διατάξεως αυτής, πρέπει να ληφθεί υπόψη το αντικείμενο του διακανονισμού, η αλληλουχία του άρθρου 6 και ο γενικός κανόνας του διεθνούς δικαίου ότι οι συμφωνίες πρέπει να εκτελούνται καλοπίστως από τα συμβαλλόμενα μέρη (προαναφερθείσα απόφαση στην υπόθεση *Kupferberg*, σκέψη 18).
- 31 Πράγματι, εφόσον αντικείμενο του διακανονισμού είναι η επίτευξη σταθερότητας της παγκόσμιας αγοράς των γαλακτοκομικών προϊόντων προς το αμοιβαίο συμφέρον των εξαγωγέων και εισαγωγέων, οι διατάξεις του πρέπει να ερμηνεύονται από την Κοινότητα μόνο κατά τρόπο ώστε να προωθείται η πραγμάτωση του επιδιωκόμενου σκοπού.
- 32 Στο εμπόριο γαλακτοκομικών προϊόντων μεταξύ των συμμετεχουσών χωρών, αποκλείεται, κατ' αρχήν, το ενδεχόμενο εισαγωγής από μια εξ αυτών σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων, εφόσον η συμμετέχουσα χώρα από την οποία προέρχεται το προϊόν μεριμνά για την τήρηση εκ μέρους των εξαγωγέων που δρουν από το έδαφός της των ανεπιλημμένων υποχρεώσεών της.

- 33 Στο εμπόριο μεταξύ των συμμετεχουσών χωρών και των χωρών που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη στον διακανονισμό, οι πρώτες οφείλουν να επιβάλλουν την τήρηση των ελαχίστων τιμών κατά την εξαγωγή, όπως αυτές ορίζονται σύμφωνα με τον διακανονισμό, εκ μέρους των εξαγωγέων που δρουν από το έδαφός τους. Επί του σημείου αυτού, ο διακανονισμός έχει παγκόσμια εμβέλεια: το πεδίο εφαρμογής του ουδόλως περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στο μεταξύ των συμμετεχόντων εμπόριο.
- 34 Αντίθετα, οι επιχειρηματίες που εξάγουν τα γαλακτοκομικά προϊόντα τους από μη συμμετέχουσες στον διακανονισμό χώρες και που, συνακόλουθα, δεν εμπιπτουν στο καθεστώς περί των ελαχίστων τιμών κατά την εξαγωγή θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την εφαρμογή του διακανονισμού αν είχαν τη δυνατότητα εξαγωγής των προϊόντων τους σε συμμετέχουσα χώρα ή εντός της Κοινότητας σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων, χωρίς τον φόβο να υποστούν ανταγωνισμό εκ μέρους των εξαγωγέων που δρουν από το έδαφος των συμμετεχουσών χωρών και δεσμεύονται από την υποχρέωση τήρησης των ελαχίστων τιμών.
- 35 Το άρθρο 6 των προσαρτημένων πρωτοκόλλων έχει ακριβώς ως αντικείμενο την ανάληψη εκ μέρους των συμμετεχουσών χωρών της δεσμεύσεως να εναντιώνονται, στο μέτρο του δυνατού, στη διενέργεια τέτοιων πράξεων. Επίσης, το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος I και το άρθρο 6, στοιχείο β', των παραρτημάτων II και III προβλέπουν υποχρέωση παροχής πληροφοριών επί των εισαγωγών από μη συμμετέχουσες χώρες.
- 36 Εξάλλου, η ερμηνεία της Επιτροπής επιρρωννύεται από την ίδια τη διατύπωση του άρθρου 3, παράγραφος 5, του παραρτήματος I. Με τη διάταξη αυτή εισάγεται ρητή παρέκκλιση από την υποχρέωση τήρησης των ελαχίστων τιμών όχι μόνον κατά την εξαγωγή αλλά και κατά την εισαγωγή προϊόντων προοριζομένων για ζωοτροφή. Επίσης, εκείνοι που διαπραγματεύθηκαν τον διακανονισμό έκριναν αναγκαίο να συμπεριληφθεί στο άρθρο 6 του παραρτήματος I και δεύτερη παράγραφος, ορίζουσα ρητώς ότι η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζεται στις εισαγωγές της κατηγορίας αυτής, γεγονός που επιβεβαιώνει τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της παραγράφου 1.
- 37 Στο πλαίσιο αυτό, η έκφραση «στο μέτρο του δυνατού» του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος I και του άρθρου 6, στοιχείο α', των παραρτημάτων II και III δεν αποσκοπεί στην απαλλαγή των συμμετεχόντων

από την επιβαλλόμενη με την εν λόγω διάταξη υποχρέωση, αλλά στον καταλογισμό, ενδεχομένως, ευθύνης σε έναν από τους συμμετέχοντες σε περίπτωση κατά την οποία, παρ' όλα τα μέσα που διαθέτει, αδυνατεί να εμποδίσει την εισαγωγή των γαλακτοκομικών προϊόντων στο έδαφός του σε τιμές κατώτερες των οριζομένων σύμφωνα με τον διακανονισμό. Άλλωστε, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του παραρτήματος I και το άρθρο 6, στοιχείο γ', των παραρτημάτων II και III προβλέπουν ότι οι συμμετέχοντες συνεργάζονται για τη θέσπιση διορθωτικών μέτρων με προορισμό την απαγόρευση στο μέλλον των εισαγωγών που πραγματοποιούνται σε τιμές ασυμβίβαστες προς τις ελάχιστες τιμές, διακυβεύοντας την εφαρμογή των παραρτημένων πρωτοκόλλων.

38 Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή ορθώς ισχυρίζεται ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας διέθετε τα μέσα να επιβάλει την τήρηση του διακανονισμού, στο μέτρο που οποιαδήποτε πράξη ενεργητικής τελειοποίησης εξαρτάται από τη χορήγηση αδείας εκ μέρους του κράτους μέλους.

39 Επομένως, η Επιτροπή βασίμως υποστηρίζει ότι το άρθρο 6 των παραρτημάτων δεν επιτρέπει την εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας έγκριση της εισαγωγής γαλακτοκομικών προϊόντων σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων, συμπεριλαμβανομένων των εισαγωγών που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποίησης.

Επί της τρίτης αιτιάσεως

40 Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης ότι η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση σχετικά με το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης απαγορεύει την εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας χορήγηση των αδειών στο πλαίσιο του εν λόγω τελωνειακού συστήματος: δεδομένου ότι τα γαλακτοκομικά προϊόντα εισάγονταν χωρίς να τηρούνται οι οριζόμενες σύμφωνα με τον διακανονισμό ελάχιστες τιμές, οι αρχές της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας όφειλαν να θεωρήσουν ότι δεν πληρούνταν οι κατά τα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού 1999/85 οικονομικές προϋποθέσεις. Ακόμη, η Ομοσπονδιακή

Δημοκρατία της Γερμανίας δεν τήρησε όχι μόνο τις διατάξεις του διακανονισμού ως προς τις ελάχιστες τιμές κατά την εισαγωγή αλλ' ούτε και εκείνες του κανονισμού.

- 41 Κατ' αρχάς, η Γερμανική Κυβέρνηση διατείνεται ότι πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον συντρέχει παράβαση ενόψει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1), ο οποίος κατέργησε ιδίως τον κανονισμό 1999/85 και τον αντικατέστησε, μολονότι τέθηκε σε ισχύ μόλις την 1η Ιανουαρίου 1994, ήτοι αρκετούς μήνες μετά την εκπνοή της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής προθεσμίας. Συγκεκριμένα, όπως συνάγεται από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 1978 στην υπόθεση 125/77, Koninklijke Scholten-Honig και De Verenigde Zetmeelbedrijven «De Bijenkorf», Συλλογή τόμος 1978, σ. 625), ο τροποποιητικός μιας νομοθετικής διατάξεως νόμος εφαρμόζεται, πλην εξαιρέσεως, στα μελλοντικά αποτελέσματα καταστάσεων γεγεννημένων υπό το κράτος της προγενέστερης νομοθετικής διατάξεως.
- 42 Η άποψη αυτή είναι απορριπτέα. Πράγματι, η ασκούμενη δύναμη του άρθρου 169 της Συνθήκης προσφυγή δεν μπορεί να στηρίζεται παρά μόνο στις αιτιάσεις και στους ισχυρισμούς που περιλαμβάνονται ήδη στην αιτιολογημένη γνώμη (βλ., ιδίως, απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 1990 στην υπόθεση C-347/88, Επιτροπή κατά Ελλάδος, Συλλογή 1990, σ. I-4747, σκέψη 16). Επομένως, στο πλαίσιο της προσφυγής λόγω παραβάσεως, το αν συντρέχει παράβαση πρέπει να εκτιμάται ενόψει της κοινοτικής νομοθεσίας που ισχύει κατά την εκπνοή της τασσομένης εκ μέρους της Επιτροπής στο οικείο κράτος μέλος προθεσμίας προκειμένου να συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη γνώμη.
- 43 Η Γερμανική Κυβέρνηση απορρίπτει κατηγορηματικά την τρίτη αιτίαση της Επιτροπής. Πρώτον, ισχυρίζεται ότι, σε αντίθεση προς τα όσα διατείνεται η Επιτροπή, τα κατά το άρθρο 5 του κανονισμού 1999/85 ουσιώδη συμφέροντα των παραγωγών της Κοινότητας δεν θίγονται λόγω των επιδίκων αδειών. Αντίθετα, ενδέχεται οι παραγωγοί της Κοινότητας να έχουν συμφέρον προς μεταποίηση ή κατεργασία, στο πλαίσιο του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποίησης, χωρίς να δεσμεύονται από την υποχρέωση τηρήσεως των οριζόμενων δυνάμει του διακανονισμού ελαχίστων τιμών.

- 44 Το άρθρο 5 του κανονισμού 1999/85 ορίζει ότι οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών χορηγούν την άδεια ενεργητικής τελειοποίησης «στις περιπτώσεις που το καθεστώς (...) μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία ευνοϊκότερων προϋποθέσεων για την εξαγωγή των παραγώγων προϊόντων, εφόσον δεν θίγονται τα ουσιώδη συμφέροντα των παραγωγών της Κοινότητας (οικονομικοί όροι)».
- 45 Ενόψει του συμπεράσματος στο οποίο κατέληξε το Δικαστήριο στη σκέψη 39 της παρούσας αποφάσεως, αρκεί εν προκειμένω να παρατηρηθεί ότι τα ουσιώδη συμφέροντα των παραγωγών της Κοινότητας οπωσδήποτε θίγονται σε περίπτωση κατά την οποία, ελλείψει παρεκκλίσεων προβλεπομένων από τον διακανονισμό, ορισμένοι επιχειρηματίες έχουν τη δυνατότητα να λάβουν σε κράτος μέλος άδειες ενεργητικής τελειοποίησης για γαλακτοκομικά προϊόντα εισαγόμενα σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων, όπως αυτές ορίζονται σύμφωνα με τον διακανονισμό, ήτοι για τα προϊόντα που εισάγονται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας κατά παράβαση των ρυθμίσεων που επιδιώχθηκε ακριβώς να θεσπισθούν με τον διακανονισμό «προς το αμοιβαίο συμφέρον των παραγωγών και καταναλωτών, των εξαγωγέων και εισαγωγέων» (προοίμιο του διακανονισμού).
- 46 Δεύτερον, η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι τηρούνται οι επιβαλλόμενες με τον κανονισμό 1999/85 οικονομικές προϋποθέσεις. Υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού, οι εν λόγω προϋποθέσεις θεωρείται ότι πληρούνται οσάκις τα εμπορεύματα που πρόκειται να υποβληθούν σε εργασίες τελειοποίησης παράγονται στην Κοινότητα, αλλά δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν επειδή η τιμή τους καθιστά οικονομικά ασύμφορη τη σχεδιαζόμενη εμπορική πράξη.
- 47 Κατά την καθής, στην προκειμένη περίπτωση ενδέχεται οι παραγωγοί της Κοινότητας να μη χρησιμοποιούν τα παραχθέντα εντός της Κοινότητας εμπορεύματα επειδή, ενόψει των ελαχίστων τιμών κατά την εξαγωγή, η πράξη δεν είναι συμφέρουσα. Στην περίπτωση αυτή, θα έπρεπε να επιτρέπεται στους εν λόγω επιχειρηματίες να διενεργούν τις πράξεις ενεργητικής τελειοποίησης σε σχέση με τα γαλακτοκομικά προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες που δεν υπέχουν την υποχρέωση τηρήσεως των ελαχίστων τιμών.

- 48 Πρέπει και πάλι να υπογραμμιστεί ότι η μείζων σκέψη της Γερμανικής Κυβέρνησεως είναι πεπλανημένη, δεδομένου ότι, όπως διαπίστωσε προηγουμένως το Δικαστήριο, εναπόκειται και στις συμμετέχουσες χώρες να μεριμνούν για την τήρηση των ελαχίστων τιμών κατά την εισαγωγή των γαλακτοκομικών προϊόντων.
- 49 Κατόπιν αυτού, η Γερμανική Κυβέρνηση δεν μπορεί να επικαλείται την εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 1999/85 στις περιπτώσεις ακριβώς εκείνες όπου αναπόφευκτα νοθεύεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των παραγομένων εντός της Κοινότητας εμπορευμάτων και των παραγομένων σε μη συμμετέχουσες χώρες προϊόντων που εισάγονται σε κράτος μέλος σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων, κατά παράβαση του διακανονισμού, και τούτο επί ζημιά των πρώτων που υπόκεινται στην υποχρέωση τήρησης των ελαχίστων τιμών.
- 50 Τρίτον, η Γερμανική Κυβέρνηση αντιτάσσει ότι το κοινοτικό καθεστώς ενεργητικής τελειοποίησης αποκλείει αφεαυτού την εφαρμογή των προβλεπομένων στον διακανονισμό μέτρων. Συγκεκριμένα, σύμφωνα προς το άρθρο 16, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2228/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 1991, περί διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 1999/85 (ΕΕ 1991, L 210, σ. 1), ο οποίος επαναλαμβάνει στο σημείο αυτό τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 3677/86 του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1986 (ΕΕ 1986, L 351, σ. 1), η υπαγωγή των μη κοινοτικών εμπορευμάτων στο καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης, σε περίπτωση προσφυγής στο σύστημα της αναστολής, έχει ως συνέπεια τη μη εφαρμογή των προβλεπομένων για τα εν λόγω εμπορεύματα ειδικών μέτρων εμπορικής πολιτικής.
- 51 Η εναντίωση αυτή είναι απορριπτέα.
- 52 Πράγματι, οσάκις μια διάταξη του παραγωγού κοινοτικού δικαίου χρήζει ερμηνείας, πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπον συνάδοντα προς τις διατάξεις της Συνθήκης. Ομοίως, η ερμηνεία των εκτελεστικών κανονισμών πρέπει να είναι, στο μέτρο του δυνατού, σύμφωνη με τις διατάξεις του βασικού κανονισμού (βλ. απόφαση της 24ης Ιουνίου 1993 στην υπόθεση

C-90/92, Dr Tretter, Συλλογή 1993, σ. I-3569, σκέψη 11). Επίσης, η υπεροχή των συναπτομένων από την Κοινότητα διεθνών συμφωνιών έναντι των διατάξεων του παραγωγού κοινοτικού δικαίου απαιτεί η ερμηνεία των τελευταίων να συνάδει, στο μέτρο του δυνατού, προς τις εν λόγω συμφωνίες.

- 53 Όπως προκύπτει από τις προηγηθείσες σκέψεις, σχετικές με την πρώτη αιτίαση της Επιτροπής, ο διακανονισμός εφαρμόζεται επί των εισαγωγών εμπορευμάτων που υπάγονται στο καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης εντός της Κοινότητας. Επομένως, μια ερμηνεία του άρθρου 16 του κανονισμού 2228/91, κατά την οποία τα οικεία εμπορεύματα δεν θα ενέπιπταν στην εφαρμογή του διακανονισμού, θα αντέκειτο προς τον διακανονισμό.
- 54 Πάντως, είναι προφανές ότι τα υπαγόμενα στο καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης εμπορεύματα, σε περίπτωση προσφυγής στο σύστημα της αναστολής, τυγχάνουν της προβλεπόμενης από το άρθρο 16 του κανονισμού 2228/91 απαλλαγής μόνο λόγω του γεγονότος ότι προορίζονται να επανεξαχθούν εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας και του ότι, συνακόλουθα, δεν διατίθενται προς πώληση στην κοινοτική αγορά.
- 55 Επομένως, η προβλεπόμενη στο άρθρο 16 του κανονισμού 2228/91 απαλλαγή μπορεί εξ ορισμού να εφαρμόζεται μόνον επί των μη δασμολογικών μέτρων εμπορικής πολιτικής, τα οποία, όπως ακριβώς και οι δασμοί, πλήττουν τα εισαγόμενα εμπορεύματα με σκοπό την προστασία της κοινοτικής αγοράς.
- 56 Όμως, τούτο δεν αποτελεί το αντικείμενο του διακανονισμού, ο οποίος έχει πολύ ευρύτερο περιεχόμενο. Καθορίζει τους κατ' ελάχιστον κανόνες οργάνωσης της παγκόσμιας αγοράς των γαλακτοκομικών προϊόντων που αποσκοπούν στη διασφάλιση ενός επιπέδου ελαχίστων τιμών κατά τις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές. Ειδικότερα, η ύπαρξη διατάξεων περί ελαχίστων τιμών κατά την εισαγωγή δεν αποσκοπεί στην προστασία της κοινοτικής αγοράς, αλλ' εξηγείται από το γεγονός ότι δεν συμμετέχουν όλες οι χώρες στον διακανονισμό και ότι υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να αποφεύγεται οι εγκατεστημένοι σε μη συμμετέχουσα χώρα επιχειρηματίες να έχουν τη δυνατότητα να διαταράσσουν το καθεστώς σταθεροποίησης που εγκαθιδρύθηκε, εξάγοντας τα προϊόντα τους σε συμμετέχουσα χώρα σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων.

- 57 Επομένως, το άρθρο 16 του κανονισμού 2228/91 έχει την έννοια ότι δεν απαλλάσσει της εφαρμογής του διακανονισμού τα προϊόντα που υπάγονται στο καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης εντός της Κοινότητας, σε περίπτωση προσφυγής στο σύστημα της αναστολής.
- 58 Επομένως, η Επιτροπή βασίμως υποστηρίζει ότι η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση σχετικά με το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης απαγορεύει την εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας χορήγηση αδειών στο πλαίσιο του εν λόγω τελωνειακού καθεστώτος για τα γαλακτοκομικά προϊόντα που εισάγονται σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων τιμών που ορίζονται σύμφωνα με τον διακανονισμό.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως

- 59 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη την υποχρέωση τήρησης των ελαχίστων τιμών κατά την εξαγωγή, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, των τριών παραρτημάτων του διακανονισμού, επιτρέποντας τις εισαγωγές γαλακτοκομικών προϊόντων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της ενεργητικής τελειοποίησης σε τιμές κατώτερες των ελαχίστων τιμών που ορίζονται σύμφωνα με τον διακανονισμό.
- 60 Συναφώς, η Επιτροπή περιορίστηκε να υποστηρίξει, όπως υπογραμμίζει ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 14 των προτάσεών του, ότι η μη τήρηση των ελαχίστων τιμών κατά την εισαγωγή των γαλακτοκομικών προϊόντων συνεπάγεται, κατ' ανάγκη, ότι και η επανεξαγωγή τους διενεργείται χωρίς να τηρούνται οι τιμές αυτές. Η Γερμανική Κυβέρνηση απάντησε επ' αυτού ότι, ενόψει του κόστους των πράξεων ενεργητικής τελειοποίησης και μεταφοράς, οι επανεξαγωγές των επιδικίων προϊόντων δεν μπορούν να λάβουν χώρα παρά μόνο σε τιμές υψηλότερες εκείνων που ορίζονται σύμφωνα με τον διακανονισμό.

- 61 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η Επιτροπή οφείλει, στο πλαίσιο της προβλεπομένης στο άρθρο 169 της Συνθήκης διαδικασίας, να αποδεικνύει ότι στοιχειοθετείται η φερομένη παράβαση και δεν μπορεί να στηρίζεται σε οποιοδήποτε τεκμήριο (βλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1989 στην υπόθεση 290/87, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών, Συλλογή 1989, σ. 3083, σκέψη 11).
- 62 Ενόψει των προπεριγραφεισών περιστάσεων, πρέπει, πάντως, να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε τη φερομένη παράβαση. Επομένως, η δεύτερη αιτίαση της Επιτροπής είναι απορριπτέα.
- 63 Από το σύνολο των προηγηθεισών σκέψεων προκύπτει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος I και το άρθρο 6, στοιχείο α', των παραρτημάτων II και III του διακανονισμού, καθώς και όσες απορρέουν από τον κανονισμό 1999/85, επιτρέποντας την εισαγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων, στο πλαίσιο του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποίησης, μολονότι η δασμολογητέα αξία τους ήταν κατώτερη των ελαχίστων τιμών που ορίζονται σύμφωνα με τον διακανονισμό.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 64 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του, εφόσον οι διάδικοι ηττήθηκαν αντίστοιχα σε σχέση με ένα ή περισσότερα από τα αιτήματά τους. Πάντως, επειδή η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ηττήθηκε ως προς την ουσία των ισχυρισμών που προέβαλε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Επιτρέποντας την εισαγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων, στο πλαίσιο του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποίησης, μολονότι η δασμολογητέα αξία τους ήταν κατώτερη των ελαχίστων τιμών που ορίζονται σύμφωνα με τον διεθνή διακανονισμό στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων, ο οποίος εγκρίθηκε εκ μέρους της Κοινότητας με την απόφαση 80/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 1979, περί συνάψεως των πολυμερών συμφωνιών που προκύπτουν από τις εμπορικές διαπραγματεύσεις 1973-1979, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος Ι και το άρθρο 6, στοιχείο α', των παραρτημάτων ΙΙ και ΙΙΙ του διακανονισμού, καθώς και όσες απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1999/85 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 1985, για το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

- 3) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Rodríguez Iglesias

Edward

Puissochet

Hirsch

Mancini

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Gulmann

Murray

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Σεπτεμβρίου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias